

Thomas Röper: Mali, Burkina Faso a Niger se odvracejí od Západu a vytvářejí konfederaci

 infokurýr.cz/n/2024/07/10/thomas-roper-mali-burkina-faso-a-niger-se-odvraceji-od-zapadu-a-vytvareji-konfederaci

kurýr

10. července 2024

Mali, Burkina Faso a Niger se rozhodly založit „Alianci sahelských států“ ve formě konfederace tří států. Tím se dále odvracejí od Západu a od Západem kontrolovaného ECOWAS.

28. ledna 2024 oznámily Burkina Faso, Mali a Niger společné rozhodnutí co nejdříve vystoupit z Hospodářského společenství západoafrických států (ECOWAS), které je podle nich „pod vlivem cizích mocností a představuje hrozbu pro členské státy a stal se jejich národy“.

ECOWAS se již dříve vyslovil proti převratu v Nigeru, uvalil na zemi sankce a dokonce pohrozil vojenskou intervencí, načež Mali a Burkina Faso uzavřely s Nigerem pakt o vzájemné pomoci. Všechny tři země jsou řízeny vojenskými vládami, které se chopily moci převratem, ale jsou podporovány drtivou většinou jejich obyvatel, protože vojenské vlády podnikají kroky proti pokračujícímu vykořisťování jejich zemí bývalou koloniální mocností Francií a dalšími západními zeměmi.

ECOWAS se otevřeně postavil na stranu Francie, která byla ve státech ECOWAS kritizována. Jedním z důvodů, proč se státy ECOWAS zdržely vojenské intervence v Nigeru, je pravděpodobně to, že jejich vlády se také musely obávat, že budou svrženy armádou s podporou obyvatelstva, kvůli akcím vlád Burkiny Faso, Mali a Nigeru. je v regionu velmi populární.

Oficiálně byla založena konfederace „Aliance sahelských států“

Dne 18. května se bývalé francouzské kolonie Niger, Mali a Burkina Faso dohodly na konečné verzi plánu na vytvoření konfederace tří zemí, o kterém jsem tehdy informoval, včetně informací o pozadí. Nyní tyto tři státy oficiálně založily Konfederaci.

Vlády tří západoafrických zemí vydaly prohlášení svých vůdců, ynichž se uvádí, že se tyto tři země „rozhodly učinit další krok směrem k větší integraci“. Za tímto účelem „uzavřeli ustavení konfederace mezi Burkinou Faso, Mali a Nigerem“. To byl výsledek prvního summitu „Aliance sahelských států“ v nigerijském hlavním městě Niamey, kterého se zúčastnili hlavy států a vlád Burkiny Faso, Mali a Nigeru.

Předsedou konfederace „Aliance sahelských států“ byl jmenován prozatímní prezident Mali Assimi Goita. Burkina Faso byla vybrána jako místo pro první parlamentní zasedání zemí konfederace. Státy se navíc rozhodly zřídit investiční banku a stabilizační fond. Příští summit členských zemí konfederace se uskuteční v roce 2025. Místo konání se teprve určuje.

„Aliance sahelských států“ je proti Západu

Tím tři státy vytvořily fakta a odvrátily se dále od Západu k Rusku. V regionu je populární zejména Rusko, na demonstracích na podporu pučistických vlád bylo vidět mnoho ruských vlajek, zejména v Nigeru. Ruská Wagnerova skupina, na Západě pochybná, je v regionu populární, protože její úsilí – na rozdíl od let západních vojenských operací – ukazuje skutečný úspěch v boji proti teroru.

Všechny tři země uzavřely ve svých zemích západní vojenské základny. Skutečnost, že Mali před časem vyhnala ze země francouzskou armádu a Bundeswehr, udělala v Německu některé titulky. Totéž se stalo v Nigeru, kde nová vláda nejprve vyhnala ze země francouzskou armádu a poté zrušila dohodu s USA o základně dronů v Nigeru. Američtí vojáci v těchto dnech opustili Niger.

A ze států musel odejít i Bundeswehr. 6. července bylo oznámeno, že federální vláda nebyla schopna dosáhnout dohody s nigerijskou vládou o pokračování provozu letecké základny Bundeswehru v Nigeru a že Bundeswehr nyní základnu vyklidí. Informoval o tom mimo jiné Spiegel, jehož článek odhalil aroganci federální vlády při jednání s africkou zemí:

„Namísto toho obsahoval papír pučistů nejrůznější požadavky. Osmistránkový dokument hovořil o partnerství rovných, včetně nápadů na výcvik nigerijských vojáků Bundeswehrem nebo dokonce na dodávky zbraní ozbrojeným silám junty. Nebylo to jen ministerstvo zahraničí, kdo byl podrážděný. Pistoriusovi úředníci a vojenští představitelé také dospěli k závěru, že to nejsou přijatelné podmínky, aby mohl zůstat.

Neokoloniální rasismus Evropanů

Jak mohou Afričané přijít na myšlenku volat po „partnerství rovných“? A jak mohou přijít na myšlenku požadovat pomoc při výcviku svých vojáků a dodávání zbraní při vojenské spolupráci, což je cizí vojenská základna v zemi?

Je to právě tato arogance Západu, která je v Africe nenáviděna a kvůli které Západ v Africe ztrácí půdu pod nohama ve prospěch Ruska a Číny, které Afričanům nabízejí to, co požadují: totiž respekt a rovné zacházení jako rovnocenní partneři, bez nich Zacházet s Afričany blahosklonně.

Právě tato neokoloniální arogance, tento základní rasismus západních politiků, kteří se k Afričanům chovají blahosklonně a jako prosebníci, nyní zajišťuje, že stále více Afričanů vzdoruje západní dominanci.

Zda v regionu dojde k dalším protizápadním převratům, se teprve uvidí. Zejména pokud se Mali, Burkině Faso a Nigeru podaří zlepšit životní podmínky svých občanů, ostatní země pravděpodobně budou následovat jejich příklad a bývalé koloniální mocnosti ze svých zemí vyhodí.

Thomas Röper

